

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.558 van 28 juni 2002
in de zaak A. 117.523/IX-3247.**

In zake : 1. Johan NUYTTEN,
2. de BVBA POULTRY SERVICE,
die woonplaats kiezen bij
advocaten P. DECEUNINCK en St. VERRAES,
kantoor houdende te MENEN,
Fabiolalaan 43

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan NUYTTEN en de BVBA POULTRY SERVICE op 1 maart 2002 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 november 2001 van de minister van Volksgezondheid waarbij eerste verzoeker met ingang van 1 juni 2002 voor een periode van 3 maanden geschorst wordt als erkend dierenarts;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 juni 2002 waarbij de terechtzitting
bepaald wordt op 24 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DECEUNINCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat A. LOUF, die loco advocaat H. DIEPENDAELE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Johan NUYTTEN, eerste verzoeker, is erkend dierenarts bij de veterinaire diensten van het ministerie van Middenstand en Landbouw. In die hoedanigheid is hij belast met het opstellen van diergezondheids-certificaten voor het intracommunautaire handelsverkeer van eendagskuikens. Hij oefent zijn dierenartspraktijk uit onder vennootschapsvorm, met name de BVBA "Poultry Service", tweede verzoekster;

1.2.1. Met een aangetekende brief van 17 november 2000 vraagt de inspecteur-hoofd van dienst van de veterinaire dienst West-Vlaanderen een schriftelijke verklaring omtrent de volgende feiten die hij ten laste van de eerste verzoeker heeft vastgesteld :

- op 14 november 2000 werd door een medewerker van de broederij NV Berkenhof een door eerste verzoeker voorgetekend gezondheidscertificaat voor de export van eendagskuikens voorgelegd, dat gedateerd was op 15 november 2000;
- op 17 november 2000 werd door een verantwoordelijke van de broederij NV David een door eerste verzoeker voorgetekend gezondheidscertificaat voor de export van eendagskuikens voorgelegd, dat gedateerd was op 18 november 2000.

Bij zijn brief voegt de inspecteur-hoofd van dienst een kopie van het proces-verbaal 00/0124 dat hij ten laste van de eerste verzoeker heeft opgesteld. De tenlastelegging luidt dat Johan NUYTTEN, die als dierenarts zeer gekend is als pluimveespecialist, officiële documenten postdateert, wat een inbreuk vormt op

artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 24 september 1998 betreffende de veterinaire certificering voor levende dieren, bepaalde producten van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong.

De inspecteur-hoofd van dienst beslist om, in afwachting van een uitspraak van de tuchtcommissie, geen gezondheidscertificaten meer af te leveren op basis van de handtekening van de eerste verzoeker.

1.2.2. Op 8 februari 2001 besluit de inspecteur-hoofd van dienst, nadat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, zetelend in kort geding, besloten heeft het bevel om geen certificaten meer af te leveren op basis van de handtekening van verzoeker te schorsen, zijn verbod tot certificeren in te trekken.

1.3. In een brief van 23 november 2000 aan de inspecteur-hoofd van dienst van de veterinaire dienst West-Vlaanderen geeft de eerste verzoeker het onjuist dateren van de twee gezondheidscertificaten toe, maar hij wijt dit aan een bepaalde verstrooidheid die verband houdt met opgedoken problemen in zijn privé leven en hij acht dan ook de toepassing van artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 24 september 1998 op het stuk van vals of misleidend certificeren uitgesloten.

In een brief van 26 november 2000 herhaalt hij die stelling.

1.4. Op 13 februari 2001 zendt de inspecteur-hoofd van dienst een verslag betreffende de aan eerste verzoeker ten laste gelegde feiten aan het hoofdbestuur. Daarin stelt hij :

"Het is duidelijk dat dierenarts NUYTEN de certificaten voor export van broedeieren en eendagskuikens certificeert onder controle te doen op de moederdierbedrijven".

1.5. Met een aangetekende brief van 5 juli 2001 wordt dit verslag aan eerste verzoeker ter kennis gebracht. Er wordt hem medegedeeld dat hem op basis van het dossier een tuchtschorsing van één jaar kan worden opgelegd en dat hij binnen de acht dagen na de ontvangst van deze brief kan vragen om zich mondeling te verdedigen. In die brief worden de ten laste gelegde feiten als volgt aangeduid :

"Het afleveren van voorgetekende gezondheidscertificaten".

1.6. Met een aangetekende brief van 11 juli 2001 vraagt de eerste verzoeker om te worden gehoord, maar de oproeping voor de hoorzitting omwille van de verlofperiode van zijn advocaat uit te stellen tot september.

1.7. Op 9 oktober 2001 wordt de eerste verzoeker, bijgestaan door zijn advocaat, door een tuchtcommissie gehoord. Hij dient eveneens een verweerschrift in. Daarin zet hij nogmaals uiteen dat de postdatering op een vergissing berust en dat hij wel degelijk de vereiste controle overeenkomstig de voorschriften terzake heeft uitgevoerd.

1.8.1. Bij besluit van 19 november 2001 van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu wordt eerste verzoeker geschorst voor een periode van drie maanden. Het bevat volgende motieven :

"(...)

Overwegende dat Dr. Johan NUYTTEN, bijgestaan door zijn raadsman, toegeeft dat 2 certificaten gepostdateerd zijn, doch dat hij beweert dat dit te wijten is aan een materiële vergissing van zijnentwege en zeker niet met opzet is gebeurd; dat hij op dat ogenblik een moeilijke periode doormaakte door familiale problemen;

Overwegende dat Dr. Johan NUYTTEN zich beroept op afspraken met de bevoegde inspecteur-dierenarts, met betrekking tot het afleveren van de voorcertificering van levend pluimvee, in casu eendagskuikens en dat die afspraken reeds geruime tijd door hem worden nagekomen;

Overwegende dat Dr. Johan NUYTTEN inroept dat de wetgeving met betrekking tot de gezondheidscontrole in de pluimveesector niet voorziet in het afleggen van bedrijfsbezoeken volgens een bepaalde vooropgestelde frequentie en ook niet in het bevestigen van dergelijke bezoeken in het bedrijfsregister of dergelijk; dat hij bijgevolg blijft bij zijn standpunt dat de nodige bedrijfsbezoeken (aan de vetmestingsbedrijven in deze) zijn afgelegd maar dat hij daar tot nu toe geen bewijzen van opstelde;

Overwegende dat Dr. Johan NUYTTEN, in zijn functie van bedrijfsdierenarts, de voorcertificering van zendingen levende dieren bestemd voor het intracommunautair handelsverkeer mag uitvoeren maar dat die uiterst correct moet gebeuren omdat de bevoegde inspecteur-dierenarts zich op zijn verklaring, en deze alleen, moet kunnen steunen om de definitieve gezondheidscertificaten af te leveren, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 september 1998;

Overwegende dat Dr. Johan NUYTTEN nalatig is te werk gegaan bij het uitoefenen van zijn controletaak als erkende dierenarts; dat dergelijke nalatigheden onnodige risico's scheppen voor de dierengezondheid; dat de overheid jaarlijks grote bedragen investeert in het beleid inzake dierengezondheid en dan ook op de optimale medewerking van de erkende dierenartsen moet kunnen rekenen; dat bij nalatigheden dan ook dient opgetreden te worden;

Overwegende dat een erkende dierenarts ook in moeilijke omstandigheden de wetgeving inzake dierenziektenbestrijding correct moet naleven;

Overwegende dat Dr. Johan NUYTTEN reeds op 7 juni 2001 een door de Minister opgelegde tuchtsanctie wegens nalatigheid werd betekend;

Overwegende dat de voorgestelde sanctie in overeenstemming is met de feiten";

1.8.2. Het besluit vermeldt dat de schorsing ingaat op 1 maart 2001, doch de aangetekende brief van 4 december 2001 waarbij het aan de eerste verzoeker wordt ter kennis gebracht vermeldt dat de schorsing ingaat op 1 maart 2002.

Met een aangetekende brief van 28 januari 2002 wordt dan een nieuwe betekening van het schorsingsbesluit verricht, met de mededeling dat het besluit "een materiële fout" bevat, dat de datum van ingang van de tuchtmaatregel vastgesteld wordt op 1 juni 2002 en dat eerste verzoeker over 60 dagen beschikt om een annulatieberoep in te stellen;

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel de “gebrekkige motivering” van het bestreden besluit aanvoert doordat, in het licht van de omstandigheid dat hij de facto reeds gedurende drie maanden afgehouden is van het ondertekenen van certificaten, de ernst van de opgelegde maatregel niet verantwoord wordt; dat hij in het vierde middel, onder de hoofding “wanverhouding tussen de straf en de feiten”, aanvoert dat hij op 5 juli 2001 uitgenodigd is om zich te verdedigen over de betichting van “het afleveren van voorgetekende gezondheids-certificaten”, hetgeen opzet veronderstelt, maar dat in de eindbeslissing nog slechts sprake is van “nalatigheid”, terwijl het bij vergissing postdateren van twee certificaten geen tuchtsanctie van drie maanden schorsing kan rechtvaardigen aangezien de inbreuken, die in dezelfde week gebeurden, van die aard zijn dat de inspecteur-hoofd van dienst ze onmiddellijk kon ontdekken, aangezien de effectieve ondertekening gebeurd is binnen de door de veterinaire dienst gehanteerde termijn van vijf dagen vóór de geboorte van de kuikens en de postdatering derhalve geen enkele invloed heeft kunnen hebben op de dier- of de volksgezondheid en aangezien nooit is beweerd dat de te exporteren kuikens niet voldeden aan de voorschriften van de richtlijn nr. 90/539/EEG; dat hij besluit dat een tuchtstraf van drie maanden schorsing voor twee louter materiële vergissingen die geen enkele negatieve weerslag hebben gehad, overdreven is, temeer daar hij de facto reeds een schorsing

heeft ondergaan in de periode dat de inspecteur-hoofd van dienst besloten had geen certificaten te ondertekenen die door verzoeker voorgesteld waren;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat verzoeker toegegeven heeft “officiële documenten die worden afgeleverd op basis van reële controles van dieren door de erkende dierenarts (gepostdateerd te hebben)”, dat er in dit geval, wegens dat postdateren, een vermoeden bestond dat er met de controle van de bedrijven “iets niet in orde was” en dat verzoeker “op geen enkel ogenblik het bewijs geleverd (heeft) dat het onderzoek van de kuikens wel degelijk was gebeurd”; dat zij ook stelt dat erkende dierenartsen volgens artikel 5 van het koninklijk besluit van 24 september 1998 betreffende de veterinaire certificering voor levende dieren alleen mogen certificeren wat zij persoonlijk kunnen weten of wat een persoon onder hun gezag hun heeft verklaard en dat in dit geval de certificerende dierenarts, door twee keer vanwege verzoeker een gepostdateerde verklaring te ontvangen, heeft besloten dat de juistheid van de verstrekte gegevens niet meer na te gaan was en dat de inbreuken tuchtrechtelijk vervolgd konden worden;

3.3.1. Overwegende dat de Raad van State zijn marginale toetsing op het aan de feiten aangepast karakter van de strafmaat slechts kan uitoefenen in zoverre de feiten die aan de basis van de straf liggen en het tuchtrechtelijk karakter van de feiten duidelijk door het bestuur zijn vastgelegd;

Overwegende dat verzoeker nooit betwist heeft dat hij twee gezondheidscertificaten gepostdateerd heeft; dat hij wel altijd volgehouden heeft dat het om materiële vergissingen ging waar geen opzet bij te pas is gekomen terwijl hij voor het overige al zijn verplichtingen is nagekomen; dat te dien aanzien verzoeker ter gelegenheid van zijn verhoor nog heeft verklaard -en zulks blijkbaar met getuigenissen heeft willen bewijzen- dat hij de controles die aan het ondertekenen van het attest moeten voorafgaan, ook daadwerkelijk heeft verricht;

3.3.2. Overwegende dat het bestreden besluit een overweging bevat waarin verwezen wordt naar de door verzoeker erkende postdatering van twee certificaten; dat dit het tuchtfeit betreft dat met de brief van 13 juli 2001 formeel als enige tenlastelegging aan verzoeker aangezegd is; dat het bestreden besluit in een andere overweging wel stelt dat verzoeker “nalatig is te werk gegaan bij het uitoefenen van zijn controletaak als erkende dierenarts”, maar dat die overweging

niet toelaat uit te maken of het bestuur die “nalatigheid” betreft op het eerder vermelde postdateren van de certificaten dan wel of de verwerende partij daarmee doelt op het feit dat verzoeker de controletaken die met het ondertekenen van de certificaten verband houden, correct heeft vervuld, hetgeen dan als een tweede tuchtinbreuk zou moeten gezien worden; dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen het laatstgenoemd standpunt lijkt in te nemen, maar dat zij daarmee niet aantoont dat zulks ook de opstelling van de minister van Volksgezondheid is geweest bij het treffen van het bestreden besluit;

3.3.3. Overwegende dat, met die gegevens voor ogen, de Raad van State in de huidige stand van de zaak moet vaststellen dat niet uit te maken valt welke feiten nu precies als een tuchtinbreuk ten laste van verzoeker in aanmerking genomen zijn; dat hij bijgevolg, wegens de wijze waarop de verwerende partij het tuchtdossier behandeld heeft, niet bij machte is om zijn toetsingsbevoegdheid op de ernst van de strafmaat uit te voeren; dat in die zin het middel ernstig is;

4.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat eerste verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing ernstige schade zal toebrengen aan zijn reputatie als dierenarts en dat zij zijn verdere loopbaan zal blijven beïnvloeden, aangezien kan verwacht worden dat zijn cliënteel zich kritisch zal opstellen; dat volgens hem hij zelfs nog een tuchtmaatregel van de Orde van dierenartsen dreigt op te lopen, dat zelfs zijn gezin niet zal gevrijwaard blijven van het odium van de tuchtmaatregel en dat de morele schade later niet hersteld zal worden door een pecuniaire schadevergoeding;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat de bestreden beslissing enkel betrekking heeft op de activiteiten van verzoeker als erkend dierenarts, dat eerste verzoeker zijn beroep uitoefent onder vennootschapsvorm en dat hij zich niet kan beroepen op een nadeel dat niet hem, maar de vennootschap treft;

4.3. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker vooral actief is in de pluimveesector; dat de omstandigheid dat zijn klanten als gevolg van het bestreden besluit voor de ondertekening van gezondheidscertificaten en de bijhorende controleactiviteiten een beroep zullen moeten doen op een andere erkende dierenarts, waardoor de tuchtstraf binnen de sector ruim bekend zal raken, onmiskenbaar tot gevolg heeft dat de goede naam van verzoeker binnen die

beroepssector in het gedrang komt; dat een vernietiging van het bestreden besluit op een ogenblik dat de tuchtstraf reeds lang volledige uitwerking heeft gehad het moreel nadeel dat verzoeker nu ondergaat niet zal goedmaken;

5. Overwegende dat met betrekking tot eerste verzoeker voldaan is aan de twee grondvoorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 november 2001 van de minister van Volksgezondheid waarbij Johan NUYTEN met ingang van 1 juni 2002 voor een periode van 3 maanden geschorst wordt als erkend dierenarts.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Artikel 3.

Het onderhavig arrest wordt per telefax aan de partijen betekend. Het heeft onmiddellijk uitwerking.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig juni 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.